

være idømt, hvilke sidste blive at indbetale i Statskassen for at henstaae der, indtil Dommen er bleven endelig.

§ 255.

Den, der ved en i Medfør af § 252 afsagt Dom er ikkændt en legemlig Straf, bør strax paagribes, naar han træffes her i Landet.

§ 256.

Indfinder den Domsældte sig, eller anholdes han inden 5 Aars Forløb efter Dommens sidste Bekjendtgjørelse, betragtes Dommen som ikke affagt, og Sagen foretages og behandles paany, paa Grundlag af den tidligere Anklagebeslutning.

§ 257.

Erfindes han under den nye Sag, kan han, naar han godtgjør, at han var ude af Stand til at møde i rette Tid, saavel som til dengang at oplyse Forfald, fritages for at lægge Omkostningerne ved Udeblivelsesagen, eller forsaavidt disse ere indbrævne, faae dem tilbagebetalte.

§ 258.

Kommer den Domsældte ikke tilstede inden den i § 256 nævnte Frist, bliver Udeblivelsesdommen endelig, medmindre han godtgjør at have været hindret ved lovligt Forfald fra at indfinde sig, i hvilket Tilfælde der forholdes efter § 256.

Kapitel 8.

Om Hovedforhandlingen for Underretterne.

§ 259.

Forfristerne i 4de, 5te og 6te Kapitel om Forfølgningen af Straffesager, der behandles ved Rævningeretterne, gjælde ligeledes om Sager, hvori Hovedforhandlingen finder Sted ved Underretterne, med de Bempelser, som flyde af, at

Retten her kun beklædes af en enkelt Dommer uden Rævninger, og iøvrigt med de i efterfølgende Paragrafer givne Tillæg og nærmere Bestemmelser.

§ 260.

Forfølges en Sag ikkun efter den Forurettedes Begjæring, kan han frasfalde den paa ethvert Trin af Sagen, indtil den er optagen til Dom.

§ 261.

Naar Straffen for den Forseelse i Anledning af hvilken Sag er reist, ikke overstiger Bøder af 20 Rd., og den Sigtede tilbyder at betale den Bød, som den offentlige Anklager finder passende, samt at berigtige det mulige Erstatningsansvar, kan Sagen bortfalde.

§ 262.

Naar en Forundersøgelse har fundet Sted, bringes Sagen for Retten af den offentlige Anklager efterat han har modtaget Overanklagerens Beslutning om Anklage. I Sager, i hvilke ingen formelig Forundersøgelse har fundet Sted, eller i hvilke ingen formelig Forundersøgelse kan finde Sted, § 56, sidste Stykke — indbringer den offentlige Anklager, uden at gjøre nogen Indstilling til Overanklageren, Sagen for Underretten ved at udtage Stævning mod den Paagjældende.

§ 263.

Stævningen udfærdiges af Underretten under Dommerens Haand og Segl, naar der foreligger en Anklagebeslutning, i Henhold til denne, og ellers i Henhold til en af den offentlige Anklager indgIVEN skriftlig Klage. Denne skal foruden den Tiltaltes Navn, Stilling og Bopæl indeholde en Betegnelse af det Forhold, der skal gjøres til Gjenstand for Sagen, og en Angivelse af de Lovbud, hvorefter samme ansees strafbart. En Angivelse af de Bevisligheder, hvorpaa den offentlige Anklager agter at støtte sin Paastand, bør ledsage Klagen og enten indføres i Stævningen eller følge med denne. Stævningen skal